

Angleška blokada postaja občutna - Ital. kralj pri papežu

Anglija namerava Nemčijo gospodarsko popolnoma zapreti. — Poleg blokade na morju skuša ustaviti trgovino z Nemčijo tudi na suhem in v ta namen sklepa z nemškimi sosedami ugodne trgovske pogodbe.

London, Anglija. — Iz načrtov, ki jih namerava angleška vlada izpeljati v svoji gospodarski vojni proti Nemčiji, se more razvideti, da blokada, s katero ste točasno Anglija in Francija obdali Nemčijo, se še niti prav začela ni. Pravi pritisk se začneja šele razvijati in, ko bo ta prišel do polne veljave, bo Nemčija v resnici v nekaj kleščah. Vse to pa seveda le v slučaju, ako se bodo Angliji njih načrti posrečili.

Glavni cilj Anglije ni v tem, da bi Nemčijo premagala na bojnem polju, in prilike za to najbrž niti iskala ne bo, marveč njen namen je, da Nemčijo tako zapre od vseh strani, da bo ta vsled pomanjkanja shirala in bo prisiljena k podaji, ako ne bo že prej prišlo do tega cilja z morebitno revolucijo v Nemčiji. Prvi korak za doseglo tega načrta je bila pomorska blokada, ki ste jo zapadni državi uvedli proti Nemčiji s tem, ste najprej zaprli uvoze in njo, pozneje pa tudi izvoze iz nje.

Ze ta delna blokada je zelo občutna in Nemčija je bila prisiljena zaradi nje k postopenemu varčevanju s potrebščinami. Toda angleški načrt gre še vse bolj daleč, namreč, da ustavi trgovino z Nemčijo ne samo po morju, marveč tudi po suhem, iz njenih obmejnih sosed. Ker Anglija ne more državam, ki meje na Nemčijo, enostavno prepovedati trgovine s to državo, se poslužuje zdaj drugega načina, namreč, da sklepa z njimi zelo dorečljive in ugodne trgovske pogodbe za nakup blaga, ki bi ga te države drugače izvažale v Nemčijo. Pri tem se pa seveda ozira na lego posameznih držav: Na tiste, ki so preveč izpostavljene nevarnosti nemškega vpada, kakor na pr. Danska, ne izvaža posebnega pritiska; nasprotno pa prihaja pred države, bolj oddaljene od Nemčije, tudi zahtevam in prikritimi grožnjami. Tako upa polagoma vso glavno trgovino obrniti v svojo smer, na kar se bo šele pričel gospodarski boj v vsej ostroti.

ŠE ENA PROSTOVOLJNA POTOPITEV LADJE

New York, N. Y. — Dva dni za tem, ko je šla na dno morja nemška bojna ladja Spee, potopljena od lastnega moštva, je isto usodo doživela še ena nemška ladja, namreč potniški parnik Columbus. Obe potopitvi ste se izvršili v ameriških vodah, prva ob južni, druga ob severni Ameriki, 420 milj daleč od Delavare. Osobje Columbusa, 578 po številu, je bilo rešeno in pripeljano v New York zadnje sredo, kjer je bilo začasno internirano, dokler se namreč uradno ne določi njegovega stanja. Kakor pripoveduje kapitan potopljene ladje, Wm. I. Topil.

OFENZIVA SE UKINILA

Zaradi silnega mraza se v severni Finski prenehali napadi.

Helsingfors, Finska. — Te dni je na severnem bojišču, ki je bil prej glavna točka spopadov, vladal skoraj popoln mir. Glavni vzrok za to, da so Rusi prenehali tamkaj z ofenzivo, je strahovit mraz; povprečna temperatura je namreč okrog 25 stopinj pod ničlo. V takih okoliščinah je nemogoče uporabljati motorna bojna sredstva, ker olje zamrzne. Pač pa so na jugovzhodu podvzeli Rusi na takozvano Mannerheimovo obrambno linijo več napadov, a so bili, kakor govori finski poročilo, vsakokrat odbiti.

RUMUNIJA SE UKLONILA PRITISKU

Bukaresta, Rumunija. — Tukajšnja vlada se je morala ukloniti zahtevam Nemčije za zvišano dobavo petroleja. Po novi pogodbi bo Rumunija pošiljala Nemčiji po 190.000 ton petroleja na mesec. Istočasno je Rumunija pristala tudi na zvišanje vrednosti nemške marke, in sicer od dosedanjih 41.5 rumunskih lejev na 49.

ČEGAVA LASTNINA JE TA DENAR?

Kansas City, Mo. — Neki nigerski delavec je v neki stari hiši, ki jo je pomagal podirati, našel zabojček, v katerem je bil pravi zaklad, namreč \$12.900 v bankovcih. Ob lasti pa so denar vzele in ga začasno obdržale, dokler se ne ugotovi, kdo ima pravzaprav pravico do njega.

ŠELE ZDAJ IZVEDELI O VOJNI

Washington, D. C. — Francoski otok Rapa v južnem Pacifiku je šele zdaj izvedel, da je v Evropi vojna. To novico mu je prinesel ameriški raziskovalec Byrd, ko se je na svoji plovbi proti južnemu tečaju ustavil pred nekaj dnevi tamkaj.

Daehne, je dobil naročilo, da odpluje iz Vera Cruz, kjer je bila ladja zasidrana, ter prejadra Atlantik. Med svojim plutjem je imel Columbus stalno spremstvo ene ali dveh ameriških bojnih ladij, ne, da bi bil zaprosil za to, in to je bilo tudi v pomoč, da je bilo osobje v usodnem trenutku lahko rešeno. V terek je kapitan opazil pred seboj neko angleško bojno ladjo. Ker je videl, da pobeg ne bo mogoč, ukaz pa je imel, da na noben način ne prepusti ladje Angležem, mu ni preostajalo drugega, kakor, da jo je popitan potopljene ladje, Wm. I. Topil.

STALINA PRO-SLAVLJAJO

Visoko odlikovan ob svoji 60 letnici.

Moskva, Rusija. — Diktator Stalin je obhajal ta četrtek svoj 60. rojstni dan in širom države so se vršile ob tej priliki velike kulturne proslave, pri katerih so se povzdigovali zasluge, ki se slavljencu pripisujejo. Med drugim je bilo Stalinu podeljeno najvišje odlikovanje, Leninov red, in ob enem častni naslov "Junak socialističnega delavstva." Kot zasluge za katere mu je bil podeljen red, se navaja Stalinovo "izredno delo, da je organiziral boljševiško stranko, da je ustanovil sovjetsko državo, zgradil socialistično družbo v sovjetski Uniji ter upustavil prijateljstvo med narodi v tej Uniji."

ANGLIJA BO PRIZNALA ČEŠKO VLADO

London, Anglija. — Kakor se poroča, ima angleška vlada namen, da v kratkem uradno prizna češki narodni odbor kot osrednjo oblast celega češkega naroda. Ta odbor posluje v Franciji ter ga je ta priznala; načelujeta mu bivši predsednik Beneš in Jan Masaryk, bivši češki poslanik v Londonu. S priznanjem namerava Anglija pokazati, da ji je na tem, da osvobodi Čehoslovaško izpod Nemčije.

IZKLJUČITEV RUSIJE JIM VZELA DELO

Ženeva, Švica. — Tisti, ki bodo najbolj občutili izključitev Rusije iz Lige narodov, najbrž bolj kakor Rusija sama, bo 220 ljudi, ki so vsled tega izgubili delo. Rusija je namreč prispevala okrog pol milijona dolarjev zadnje leto za vzdrževanje Lige, kar je več kot ena desetina vseh njenih stroškov. Ker tega dohodka zdaj več ne bo, so morali skrajšati število pisarniškega o-sobja.

TORKOVE ŠTEVILKE NE BO!

Cent. narocniki naj blagovolijo vzeti na znanje, da bo zaradi božičnega praznika, ki ga obhajamo v ponedeljek, izostala torkova številka našega lista.

KRIŽEM SVETA

Kopenhagen, Danska. — Lastniki danskih trgovskih ladij so prejeli od trgovskega ministerstva naročilo, da smejo svoje ladje poslati na morje samo v družbi ene ali več nevtralnih ladij, in sicer zato, da bo pomoč pri rokah v slučaju nesreče.

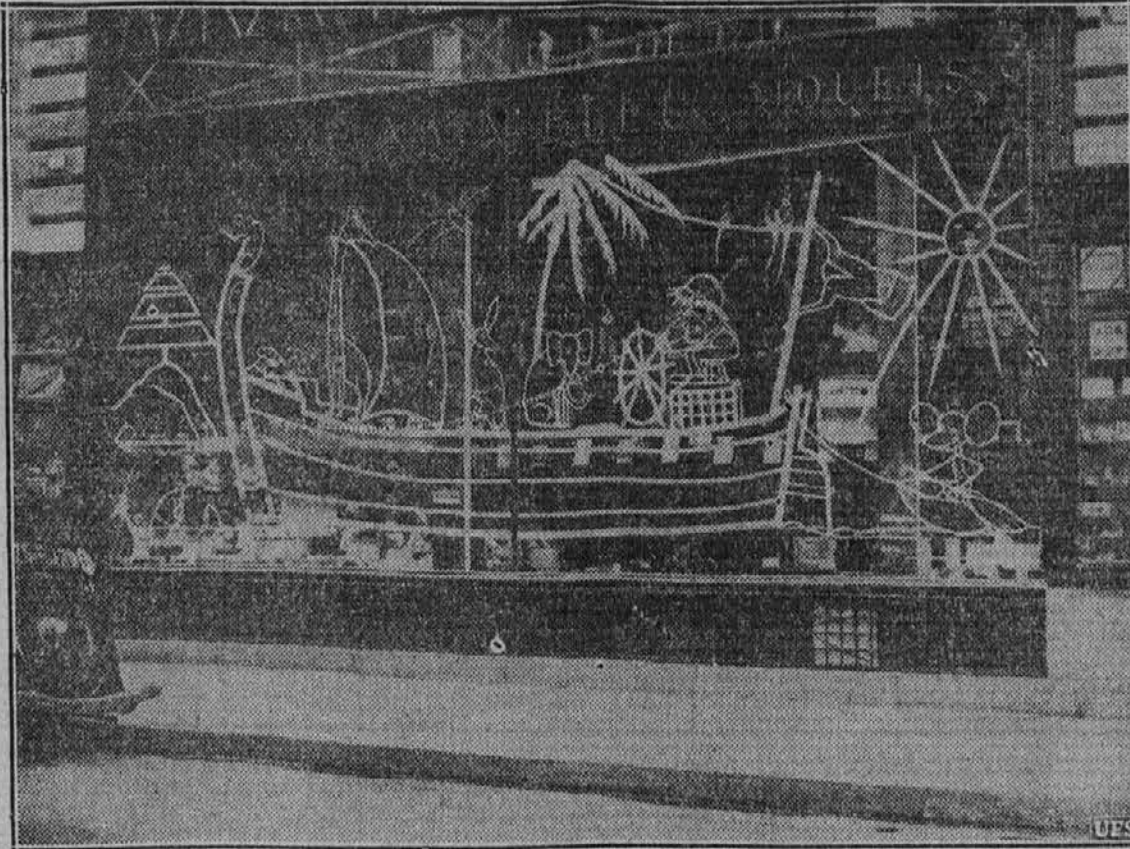
Manila, Filipini. — Veliki nalivi so povzročili usoden narast reke Cagayan. Voda se je namreč razlila preko bregov in v poplavi, ki je sledila, je moralo na tisoče ljudi bežati iz svojih domov.

Berlin, Nemčija. — Hitlerju ste bili poslani dve prošnji, naj se izpusti pastor Niemöller, zaprt že nad dve leti. Prvo prošnjo je podpisalo okrog 800 vojaških častnikov, drugo pa enako število pastorej.

POGAJANJA MED FRANCJO IN ŠPANIJO UKINJENA

Madrid, Španija. — Ravno, ko se je pričakovalo, da bodo trgovinski razgovori med Španijo in Francijo prišli kmalu do ugodnega zaključka, pa so se zadnje sredo nenadoma ukiniteli, baje za dva tedna. Francoski zastopnik dolži Španijo, da ta ne upošteva velikih popustitev, h katerim je Francija pri pogajanjih pristala. Možno je, da je vpliv Nemčije povzročil neuspeh, kajti ta je bila pogajanjem nasprotna. Glasom razgovorov bi imela Francija kupovati od Španije velike množine pomorane in raznih rudnin, v zameno za to pa bi ji dala pšenico in razno tovarniško blago.

PRAKTIČNI OKRASKI

V Parizu so prišli zdaj med vojno na nove vrste umetnega okraševanja izloženih oken. Iz lepljivih travkov so namreč izdelane in prilepljene na šipo različne figure. S tem se privabijo ljudje, toda glavni namen tega okrasa je, da v slučaju bombardiranja preprečuje, da bi steklo pokalo ali se razletelo.

POMEMBEN OBISK

Italijanska kraljeva dvojica šla osebno izraziti božična voščila papežu. — Taki obiski izredno redki.

Vatikan. — Italijanski kralj, Victor Emanuel, in kraljica Elena sta prišla ta četrtek v Vatikan na uradni obisk k papežu Piju, da mu v imenu italijanskega naroda izrazita božična voščila.

Taki kraljevi obiski v Vatikanu so bili doslej skrajno redki; v resnici je bil sedanj obisk drugi od leta 1870 naprej; prvi se je izvršil v letu 1929, po sklenitvi lateranskega pakta, s katerim se je sklenil mir med Vatikanom in Italijo. Ravno zato, ker so taki obiski tako redki, se sedanjemu pripisuje značilen pomen, in sicer zaradi vojne, pri kateri se trudi papež in enako italijanska vlada, da bi se ji napravil konec. Iz zanesljivih virov se je povdajalo, da bo papež v kratkem vrnil ta obisk in se osebno podal na italijanski kraljevi dvor.

V spremstvu kralja in kraljice je bilo 44 oseb, med njimi tudi zun. minister Ciano. Visoka posetnika je papež sprejel, sedeč na svojem zlatem tronu, dočim sta se za kraljevo dvojico pripravila dva zlata stola nasproti papeževemu tronu in v enaki višini z njim. Po uradni avdijenci je sledila privatna, med katero sta kralj in kraljica ostala sama s papežem skozi 40 minut. Pri obisku je kralj obdaril papeža z nekim starodavnim ke-lhom, papež pa je njemu nasprotno dal dragoceno zbirko starodavnih vatikanskih novcev, kraljici pa rožni venec iz zlata in biserov. V svojem govoru je imel papež posebno pohvalo za savojsko vladarsko rodbino in kralja, "ki mirno vlada Italiji v teh razburkanih urah vojne."

ŠIRITE AMER. SLOVENC!

Iz Jugoslavije

Javorska župnija, bi se lahko prištevala med eno najbolj kulturnih fara, ki šteje komaj 70 hišnih številk, pa bo imela kar dve šoli. — Huda nesreča pri Št. Jerneju na Dolenjskem. — Druge vesti.

V Javoru grade novo šolo Javor, pod Ljubljano, 30. nov. — V javorski župniji se je že nekaj let zavlačevala pravda o tem, kje naj se zgradi nova, tako potrebna šola. Večina župljanov je bila za to, da bi nova šola stala na kraju, ki je približno enako oddaljen od vseh posestnikov. Komisiji pa se je primernejši zdel prostor pod župno cerkvijo, na župniškem vrtu, kjer bo stala nova stavba samo kakšnih 100 m oddaljena od župnišča. Na novem stavbišču se je delo že pričelo. Uradna komisija in krajni šolski odbor sta delo za zgraditev nove šole oddala stavbeniku Lebanu. Stroški bodo znašali okrog 400.000 din. V pritličju bo šola imela kmečko sobo s kmečko pečjo in dve učilnici. V poslopju pa bosta še dve učiteljski stanovanji in izletniška šoba. Ker so Besničani za primer, da bo nova šola stala na sedanjem mestu, stavili pogoj, da hočejo zase posebno šolo, so v Besnici že odprli začasno učilnico. V nekaj letih pa bodo tudi Besničani sezidali novo šolo, svet je zanje že kupljen. Tako bo javorska župnija postala, ena izmed najbolj kulturnih naselbin daleč naokrog: župnija, ki šteje vsega skupaj 70 hišnih številk, bo imela kar dve šoli.

Sicer vlada po naših hribovskih naseljih zatišje, od časa do časa pa le pride do razburjenja in zdražb. Nedavno sta se sporekla posestnika Lojze Habič in Lojze Šalamon, ko sta gnala konje v Javor na pregled. Na povratku sta se spoprijela, Habič je Šalamonu raztrgal obleko, a Šalamona je to tako razjezilo, da je Habiča premlatil in je moral ta iskati zdravniške pomoči. Preteklo nedeljo zvečer pa sta v Habičevi gostilni v Javorju posestnik Jakob in posestnikov sin J. Jere navali na posestnikovega sina Antona Janežiča in mu prizadela precej hude poškodbe po glavi in po životu.

Sod je eksplodiral Novo mesto, 28. nov. — Franciž Ignacij, posestnik na Dol. Brezovici pri Št. Jerneju na Dolenjskem, je naprosil svojega prijatelja Globavs Franceta, posestnika od isto-tam, da bi s parafinom obli 4 hl sod. Globavs Franc sicer po poklicu ni sodar in tudi ni izvrševal kake druge obrti, pač pa se je pri vsakem delu spoznal in je sosedom rad pomagal. Ko je na kuhinjskem štedilniku naprej raztopil parafin, je pričel z oblivanjem sode. Ko je že sod nekoliko obli, pa je naenkrat nastala strahovita eksplozija, pri kateri je Globavs izgubil obe nogi. Hudo poškodovanega so

Sod je eksplodiral Novo mesto, 28. nov. — Franciž Ignacij, posestnik na Dol. Brezovici pri Št. Jerneju na Dolenjskem, je naprosil svojega prijatelja Globavs Franceta, posestnika od isto-tam, da bi s parafinom obli 4 hl sod. Globavs Franc sicer po poklicu ni sodar in tudi ni izvrševal kake druge obrti, pač pa se je pri vsakem delu spoznal in je sosedom rad pomagal. Ko je na kuhinjskem štedilniku naprej raztopil parafin, je pričel z oblivanjem sode. Ko je že sod nekoliko obli, pa je naenkrat nastala strahovita eksplozija, pri kateri je Globavs izgubil obe nogi. Hudo poškodovanega so

Sod je eksplodiral Novo mesto, 28. nov. — Franciž Ignacij, posestnik na Dol. Brezovici pri Št. Jerneju na Dolenjskem, je naprosil svojega prijatelja Globavs Franceta, posestnika od isto-tam, da bi s parafinom obli 4 hl sod. Globavs Franc sicer po poklicu ni sodar in tudi ni izvrševal kake druge obrti, pač pa se je pri vsakem delu spoznal in je sosedom rad pomagal. Ko je na kuhinjskem štedilniku naprej raztopil parafin, je pričel z oblivanjem sode. Ko je že sod nekoliko obli, pa je naenkrat nastala strahovita eksplozija, pri kateri je Globavs izgubil obe nogi. Hudo poškodovanega so

prepeljali v bolnico Usmiljenih bratov v Kandiji. Po čudežnem naključju je ostal popolnoma nepoškodovan 4 letni otrok Franciža Ignacija, ki je bil oddaljen od sode komaj 4 m. Ko je nastala eksplozija, je sod vrglo čez otrokovo glavo. Kako je prišlo do eksplozije, je še sedaj nejasno. Voha na sodu je bila odprta 3 mesece in v sodu ni bilo nikakih plinov, v bližini pa tudi ni bilo nobenega ognja.

Rešena v zadnjem trenutku

Stražnik, ki ima v Mariboru službo vsako noč na železniškem mostu, je neke noči opazil, kako se po progi približuje ženska postava proti mostu in se na sredi mosta ustavi. Vsi gibi ženske so jasno kazali, da namerava skočiti v globoko Dravo, pa je stražnik že pravočasno prhitel in jo odvedel na stražnico, kjer so ugotovili, da je to 19 letna Alojzija Kruc iz Jelendola, občina Studenec pri Krškem.

Smrtna kosa

V Ljubljani je umrl Emil Koprivnikar, ugledni mizarški mojster iz Litijske. Teden pred smrtjo je postal žrtev nesreče pred ljubljanskim kolodvorom in je podlegel poškodbam. Na Raki pri Krškem je umrl Alojzij Humeč, posestnik in brat višjega sadje-rejskega nadzornika Martina in ravnatelja Dragotina Humečka.

Zaga je zgorela

Na Pohorju je zgorela žaga, last posetnika Simona Cvečka, ki je stala ob banovinski cesti Reka-Sv. Arh. Škoda je velika.

Nesrečen padec

V celjsko bolnico je bil nedavno pripeljan 34 letni železničar Jernej Kukovič z Dobrove pri Celju. Vozil je les, pa je pri tem tako nesrečno padel, da se je nevarno pobil.

Nova šola

Na Viču v Ljubljani so v nedeljo 8. decembra blagoslovili novo meščansko šolo. Poslopje je urejeno po vseh najnovejših predpisih meščanskih šol in ima vse udobnosti, ki jih morejo pričakovati učenci in učenke, ki pohajajo v met-tam, da bi s parafinom obli 4 hl sod. Globavs Franc sicer po poklicu ni sodar in tudi ni izvrševal kake druge obrti, pač pa se je pri vsakem delu spoznal in je sosedom rad pomagal. Ko je na kuhinjskem štedilniku naprej raztopil parafin, je pričel z oblivanjem sode. Ko je že sod nekoliko obli, pa je naenkrat nastala strahovita eksplozija, pri kateri je Globavs izgubil obe nogi. Hudo poškodovanega so

Zalosten slučaj

Iz Zgornjih Tunjic pri Kamniku so pripeljali v ljubljansko bolnico 57 letnega posestnika Franca Koželja. Zaradi neke malenkosti se je doma sporekel s sinom, ki je z motiko navlil na očeta in mu poškodoval levo roko.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

The first and the oldest Slovene newspaper in America.
Established 1891.
Published by:

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:
Za celoletno \$5.00
Za pol leta 2.50
Za četrt leta 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:
Za celoletno \$6.00
Za pol leta 3.00
Za četrt leta 1.75
Posamezna številka 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrta dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Ureditev sveta po vojni

Izvršilni odbor britanske Zveze društev za ligo narodov je proučil vprašanje nove ureditve sveta, ki naj bi slovela na pravičnosti in dobri veri in ki naj bi se uresničila po sedanji vojni. Na svoji seji dne 6. oktobra je objavil načela, po katerih naj bi se ta nova ureditev izvedla. Ta načela, ki so bila odobrena na omenjeni seji, so zapopadana v naslednjih 12 točkah:

1. Neposredni cilj, radi katerega smo stopili v vojno, je bil ta, da napravimo konec napadom. Zato stavimo kot prvi pogoj vzpostavitev dejanske politične neodvisnosti poljskega ter češkoslovaškega naroda. Vsaka izprememba med bi se mogla vzeti v obzir šele po izpolnitvi tega pogoja.

2. Dalje želimo trajen mir, ki naj bi temeljil na pravičnosti in na mednarodnem zaupanju.

3. Po našem mnenju se takšen mir ne da zagotoviti z ukrepi, ki bi stremeli za tem, da se Nemčija oslabi v tolikšni meri, da bi ne bila v stanu ponovno kaliti svetovnega miru. Velikega in močnega naroda ni mogoče ne uničiti, niti trajno potlačiti. Vsak poizkus v tem smislu bi imel samo ta učinek, ne da bi zagotovil zaželjene varnosti. Načelo enakosti mora biti priznano za vse države.

4. Z druge strani pa je treba omejiti nacionalno suverenost vsake države, da se na ta način zagotovi varnost in dobrobit skupnosti nacij. Ne smemo dopustiti, da bi se poostrišla mednarodna anarhija, ki je vir perijodičnih vojn, katere so pogubne tako za vojujoče se države kakor za nevtralne.

5. Potemtakem je jasno, da je nujno potrebna ustvaritev mednarodne organizacije. Ta rešitev je združena z omejitvijo mednarodne suverenosti. V kakšni meri bo mogoče izvesti to omejitev, to je vprašanje praktičnega značaja, ki ga ni mogoče rešiti le z mednarodno konferenco.

(Leta 1919. niso v Parizu, kljub še svežim spominom na strašno vojno, ki je trajala štiri leta, narodi hoteli iti preko obveznosti, zapopadenih v Paktu. Amerikanci pa celo niso hoteli prevzeti niti teh obveznosti in dejansko so nekatere države program le deloma priznale, čeprav so se formalno izrazile zanj. Vsekakor obstoja možnost, da bodo po sedanji vojni nacije, ali vsaj nekatere med njimi, bolj naklonjene razširjenju obveznosti. Je to možnost, ki bi jo bilo treba skrbno proučiti.)

6. Da bi mogla zagotoviti mir, bi morala minimalna omejitev nacionalne suverenosti zadostiti najmanj sledečim zahtevam:

a) Nadoblast prava, temelječega na pravičnosti, mora biti priznana kot temeljno načelo v mednarodnih odnošajih. Ni mogoče ustvariti mirnega svetovnega reda, ako se sila smatra kot edini važni činitelj v mednarodnih zadevah in ako sme vsaka nacija, ki se smatra dovolj močna za to, iti preko vseh načel pravice in celo svojih mednarodnih obveznosti.

b) Vsi mednarodni spori, ki jih ni mogoče poravnati s pogajanjem, morajo biti predloženi v sodbo tretji stranki.

c) Mednarodno oborožitev je treba skrbno omejiti z mednarodnimi dogovori.

d) Uporaba sile mora biti omejena na mere, odobrene po mednarodni oblasti. (Omeniti je treba, da je že v Lorcarnskem paktu priznana pravica obrambe, četudi le v nujnih slučajih in po predhodni odobritvi mednarodne oblasti).

e) Vsaka država članica mednarodne skupnosti mora biti pripravljena prevzeti primeren delež odgovornosti v svrhu preprečitve in odbitja napada.

7. Skrbitev in omejitev oborožitve zahtevata, da mora biti mednarodni oblasti poverjena moč, da

a) nadzoruje to skrbitev in omejitev;

b) štiti državo, ki je izvedla omejitev svoje oborožitve, proti državi, ki bi tega ne bila storila.

8. Iz teh razlogov, mimo drugih, je obstoj mednarodne oblasti bistven za ustvaritev mednarodnega reda. O njenem značaju in polnomoči, ki naj se ji poveri, naj bi se naknadno razpravljalo med narodi. Res je, da se Društvo narodov po svojem mednarodnem aparatu ni izkazalo za primer, ko so njegovi člani iskali pomoči pri njem. Po

našem mnenju bi obstoječa organizacija morala služiti kot podlaga za izgraditev novega reda, treba pa jo izpremeniti in ojačati, kolikor se bo to izkazalo za potrebno.

9. Treba je zamisliti postopek, ki naj bi omogočil mirno poravnavo vseh mednarodnih sporov, najsi bodo pravne ali drugega značaja. Možnost, da se popravi kaka pogodba, mora biti razširjena na vse slučaje, v katerih bi se popravek zdel pravičen in pameten. Zahteva po popravku teritorialne suverenosti ne sme biti že v naprej zavrnjena radi njenega značaja.

10. Glede vseh kolonij, kjer žive narodi, ki niso še sposobni, da bi se sami vladali — bodisi da je svetovna vojna leta 1914. vplivala na njihovo suverenost ali ne — se mora uveljaviti načelo, da bodo te kolonije upravljane kot skupna dobrina, imajoč v vidu razvoj teh narodov, ter da bodo dostopne za trgovino vsem narodom.

11. Gospodarski procvit in socialna pravičnost nista za zagotovitev svetovnega miru manj važna kot politična varnost. Mednarodna oblast bi morala torej ustvariti organe, ki naj bi delovali v interesu vseh narodov z namenom, da se mednarodna trgovina osvobodi zaprek, upoštevajoč pri tem v pravični meri odnose delovne in mezne razmere, dalje da se pospešuje poraba in boljša razdelitev svetovnih dobrin, da se rešijo vsi gospodarski problemi splošne važnosti, še posebno pa vprašanje demobilizacije po vojni. Mednarodna delavnost, ki jo razvijata Društvo narodov in Mednarodna organizacija dela, se mora razširiti.

12. Zaščito, predvideno v manjšinskih pogodbah, ki vežejo nekatere države glede manjšin po rasi, jeziku ali veri, bo treba razširiti na vse države in bo treba ojačati njeno učinkovitost. Preganjanje Židov je povečalo nujnost rešitve tega problema.

Teh dvanajst točk, ki jih je objavil izvršilni odbor omenjene britanske Zveze je seveda le bolj akademičnega značaja. V teoriji je videti marsikaj mogočega, ki se pa pozneje v praksi pokaže čisto drugače. Vendar dobro je že to, da se začne o čem vsaj teoretično razpravljati. Yes, ureditev Evrope je mogoča, le treba je, da se nekatere narodi poboljšajo in se odpovedo sebičnosti in pa domišljiji, da je Bog le nje izbral za vodstvo in gospodstvo nad drugimi. Kadar bo evropske narode prešinjal pravičen demokratičen duh, bo tudi mogoča pravična demokratična ureditev Evrope. Preje pa težko.

BOŽIČ V SOUTH CHICAGO

So. Chicago, Ill.
V zadnjem trenutku sem se spomnil, da je Božič že čisto pred durmi. Božič, ki ima toliko vsakovrstnih spominov za vsakega izmed nas. Ta najlepši, najpomembnejši praznik celega leta, je menda najbolj privlačen baš zaradi tega, ker je tako preprost in vendar tako neskončno globok, da mu nikdar ne prideš do dna. Božič, pravijo, je praznik otrok. Res, praznik otrok je, pa je tudi praznik odraslih. Naj bo človek še tako zakopan v vsakdanje skrbi in dela, Božič ga s svojo ljubkostjo več ali manj priklene na se. Tako naj priklene tudi nas, ko bomo na božični dan se udeležili svetih maš, ki se bodo v naši cerkvi sv. Jurija darovale po sledečem redu:

Prva bo ob 5 uri. slovesna peta sv. maša. Druga bo ob 6:30, tih maša. Ob 8 uri je zopet tih sv. maša, pri kateri bo odrasli cerkveni pevski zbor prepeval slovenske božične pesmi, ki so nam vsem tako pri srcu in brez katerih si ne moremo misliti Božiča. Ob 9 uri je otroška maša, h kateri naj pridejo vsi otroci, za kar naj starši poskrbe, da bodo zares prišli. Ob 10 uri je zopet slovesna peta maša, ob 11:30 je pa tih sv. maša, pri kateri bo prepeval mlajši pevski zbor angleške božične pesmi.

Želja g. župnika je, kot ste morda slišali oznanilo v cerkvi, kakor tudi brali v mesečnem glasilu, da bi kolikor mogoče vsi prešli za božični dan sv. obhajilo. Že par let se je to oznanilo v polni meri upoštevalo in upati je, da bo tako tudi letos. Če bo, bomo lahko rekli, da smo zares praznovali Božič v duhu vere in ljubezni. — Vesele božične praznike vsem ki to berejo!

Novinar

ŠTEFANOV VEČER V CHICAGO

Chicago, Ill.

Naj tudi jaz dostavljam eno besedo glede igre, katero nameravajo naši mladi predstavljalci na Štefanov večer. Kaj bodo igrali; vsebina, itd., —

to je bilo že vse poročeno. Naj ostane še samo to: Prijazno vabilo!

Smo večkrat dejali, da mladina ne zna materinskega jezika, da slovenski duh in misel opuščajo in tako dalje. Mislim pa, da s to igro pa vendarle pokažejo, da se zanimajo za slovenski jezik in slovensko stvar samo, da nekdaj jih spodbuja. Z igro: "Božična pesem v prozi," — ne bodo napravili Bog-ve-kaj veselja mladini sami, ampak nam starejšim, za nas se trudijo. In jaz mislim, da imamo sedaj priliko pokazati, da starejši smo vedno pripravljeni korajžjo dati mladini v slovenskih zadevah.

Svoje sem opravil. Ostane: Na svidenje v šolski dvorani dne 26. decembra pri igri: "Božična pesem v prozi." N. N.

VOŠČILO

Chicago, Ill.

Da bi ljubi Bog naklonil prav vesele in srečne božične praznike in blagoslovljeno ter zadovoljno Novo leto, želi vsemu odboru Družbe Sv. Družine in vsemu članstvu po vsej državi

Andrew Glavach, preds. nadzornega odbora D.S.D.

GLASOVI OD TIHEGA MORJA

Enunclaw, Wash.

Ker ravno pošiljam naročnico za enega novega naročnika za Novi Svet, sem se namenila poročati nekoliko novic v nam priljubljeni list Amerikanski Slovenec. — V tukajšnji Krain naselbini je preminula rojkinja Mrs. Margaret Šiškar. Bila je delj časa bolna. Zapuščala soproga Joe Šiškar, enega sina in pet hčera. Pokojna je bila doma iz fare Stopiče na Dolenjskem. — Na Black Diamond, Wash., je umrl Jakob Remše. Doma je bil od Gornjega grada na Štajerskem. Zapuščala žalostno soprogo, enega sina in tri hčere. — Preostali so žalje pokojnim pa večni mir in pokoj.

Na Auburn, Wash. se je poročila hčerka Anie Repovš, z Mr. H. A. Peterson. Nevestini starši so napravili v Krain Ball Room veliko gostijo. To je bila zares gostija, na katero so prišli povabljeni od blizu in daleč. Vsega je bilo v izobilju za lačne in žejne. Morate vedeti, da če po očetih ostane pijača, s katero si gostje po mili volji sami lahko postrežejo, potem je že res, da je bilo res tako kot sem zapisala, namreč, da je bilo vsega, več kot dovolj. Prav lepo se zahvalimo staršem in ženinu ter nevesti za tako imenitno gostijo. Mlademu paru pa želimo veliko sreče in zadovoljnosti v novem stanu.

Ker smo imeli tako lepo jesen, posebno mesec november je bil lep, se je dolgokljuna gospa škorklja mudila tukaj in pustila pri družini Mr. in Mrs. John Umek krepkega sinčka, katerega so prav vesele, posebno še sestra. — Pri družini Mr. in Mrs. Jakob Darbi v Black Diamond je pa selega.

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Program radio ure na Sveti večer

Chicago, Ill. — Enkrat je že bilo omenjeno o božičnem programu Jugoslovanske radio ure, ki bo na Sveti večer 24. dec., od polnoči pa do 2. ure zjutraj na WGES radio postaji 1360 kilocycles. Glavni govor, v duhu Božiča, bo imel Rev. Edward Gabrenja, OFM župnik pri sv. Štefanu v Chicagu, lepe slovenske pesmi bodo peale sestre Korenčan, potem tudi Tom Cukale, znani slovenski tenor-solist, kar bo vse gotovo zanimivo. Nadalje bo na programu tamburica godba in drugo. — Ta program se bo slišal po vsem srednjem zapadu in tudi v Canadi ga bodo slišali, kateri

pustila hčerko prvorojenko in so nove "dekke" prav veseli. Tako je postala Mrs. J. Logar v novembru kar dvakrat stara mati. Mrs. Logar je že večletna naročnica Amerikanskega Slovenca in tudi od začetka naročnica mesečnika Novi Svet. Srečnim družinam čestitamo, novorojenčkom pa želimo zdravja in obilo sreče v življenju!

Kar se pa tukaj med nami dela in zaposlenosti tiče, je še vedno vse pod ničlo. Namesto da bi kompanije dajale ljudem delo, jih pa odslavlja. Tukaj je precej delavcev prizadetih. — Kar se pa vremenoma tiče, smo dosedaj, ko to pišem, imeli pravo spomladansko vreme. Tako imamo po vrstovih še zelenjavo in spomladne cvetice cveto, da se nam zares kar čudno zdi, če pomislimo, da je Božič pred vrati. — Prav lepo zahvalim glavno tajnico Slov. ženske zveze, ki nam je tako lepo opisala njeno potovanje po Evropi, posebno pa v Sloveniji. Sprejmite Mrs. Erjavce moj priskrben pozdrav in nam še kaj napišite, ker nas vse jako zanima, da komaj čakamo na list Amer. Slovenec. — Toliko sem za sedaj napisala iz tukajšnje naše naselbine, prihodnjič pa morda kaj več. — Želim uredništvu in naročnikom vesele božične praznike in srečno Novo leto ter mir božji.

Josephine Richter, zast.

"BOYS CHOIR" PRI SV. ŠTEFANU

Chicago, Ill.

Red božičnih slovesnosti v slovenski cerkvi sv. Štefana je že bil priobčen v tem listu. Pozabili pa smo povedati, da imamo nekaj posebnega za ta Božič. Pri glavni slovesni maši ob 5 uri zjutraj bo naš "Boys Choir" pel "Sveta Noč" pri jaslicah. V tem zboru je okrog 50 dečkov iz naše farne šole. To bo res nekaj izvanrednega in za vsakega farana pri sv. Štefanu nekaj vselega.

imajo boljše radije. — Program bo vseskozi zanimiv, zlasti za nas Slovence, že zaradi tega, ker nas bo spominjal na one Svete večere, katere smo preživljali v domovini, s svojimi dragimi, katere smo morali zapustiti. Zlasti še zaradi tega, ker se bo vršil ravno ob polnočnem času, ki je ravno na Sveti večer tako skrivnosten in privlačen.

Minnesotske vesti

Eveleph, Minn. — Finski narod po vseh krajih kjer biva, zbira darove za finske begunce in za obrambo Finske. Slovenski narodi imajo od njih dober vzgled, kako je narodu treba sloge in vzajemnosti. Biwabik, Minn. — V bližnjem Pineville location je te dni umrla Mrs. Terezija Gilac, stara 65 let. Bila je članica KSKJ., v Ameriki je bivala od leta 1891 in sicer najprej v Towerju, nad 30 let pa tukaj. Zapuščala enega sina in pet hčera. — RIP.

Ely, Minn. — Pri društvu sv. Cirila in Metoda KSKJ so zadnji teden izvolili za bodoče leto sledeče odbornike: Mr. Joseph Kovach je ponovno za predsednika, Mr. Frank Kozjan blagajnik in Mr. Frank Tosich tajnik. Zapisnikar je Mr. J. Peshel, Mr. John Šikonja, Mr. Louis Zgonc in Mr. Math Banovec so pa nadzorniki. Društvo lepo napreduje.

Poroka

Sheboygan, Wis. — Tukaj se je v slovenski cerkvi sv. Cirila in Metoda poročila Miss Josephine Frances Skok z Mr. Malcolm Neil Larson, ki je iz odlične sheboyganske trgovske družine, nevesta je pa sestra tukajšnje pevovodkinje in organistinje Mrs. Stanze Skok-Frančič. Prijatelji jima žele obilo sreče v novem stanu!

Božič v Barbertonu

Barberton, O. — V naši slovenski cerkvi Presv. Srca Jezusovega bomo slavili praznik rojstva našega Odrašenika po stari slovenski navadi. Služba božja se začne že ob 11:30, male deklice bodo prepevale slovenske pesmi pred sv. mašo. Ob 12 uri se začne slovesna peta sv. maša, polnočnica. Petje bo pod vodstvom organistinje Mrs. Angele Beg. Cerkveni mešani pevski zbor bo pel Leonardovo mašo v "B flat." — Vsem naročnikom vesele božične praznike in srečno Novo leto! — Frank Smole, zast.

Voščilo iz domovine

Chicago, Ill. — Te dni je poslala poznana rojkinja Kati Triller s Šmarne gore lepo razglednico, na kateri želi prav vesele božične praznike in srečno Novo leto vsem poznanim v Ameriki. Na kartici so še podpisani Udir Jakob, Ivana Šenica in Ivica.

POSLUŠAJTE

vsako nedeljo prvo in najstarejšo jugoslovansko Radio uro od 9. do 10. ure dopoldne na WGES postaji, 1360 kilocycles.

TARZAN IN OGENJ V THORU

(17)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Ko je Tarzan dal znamenje, ki je pomenilo rešitev in življenje, ali sužnost in smrt, je D'Arnot s puško v roki skočil naglo naprej, previdno se ozirajoč na nevarne rumene divjake, ki niso bili ravno daleč od njih. Njemu so prav tako z naglico sledili tudi ostali v največini pričakovanju rešitve.

Toda, četudi so hiteli, kolikor so jih noge nešle, so jih rumeni divjaki opazili še predno so prišli do polovice pota med prejšnjim skrivališčem in kolonom in zagnali strašen krik. "Hitreje, D'Arnot," je prigovaljal Tarzan; "opazili so nas in nas ne bodo pustili da jim kar tako uideemo."

"Nikdar se ne rešimo od tu," je zastokala Janette obupno. Tedaj je naglo priskočil k njej Tarzan in jo dvignil na svoje močne rame ter tekla z njo proti kolnu. Toda, takoj za njim je že tekla prvi zasledovalec, rujavi strašni divjak, za njim je pa teklo še celo krdečo ostalih divjakov.

Sprva so divjali tekli tiho, brez običajnega divjega krika. Bili so dobri tekači, ki so vztrajno drveli naravnost proti kolnu, kajti spoznali so, da se hoče poznana družba rešiti potom kolna. D'Arnot, ki je bil v opredelju, je bil prepričan, da se nikakor ne morejo rešiti pred rumeno drhaljo.

POZORI!
Pogled na številke poleg naslova in imena. Ako ti je naročnica potekla obnovi jo in pomanjkljivosti!

OKROŽNICA PAPEŽA PIJA XII.

"Summi Pontificatus"

(Dalje)

Cerkvi prosto pot!

Med zakoni, ki urejajo življenje vernikov, in zahtevami prave človečnosti, ni nobenega nasprotja, temveč se skladajo in drug drugega podpirajo. V blagor trpečega, duhovno in materialno tako do tal zrušenega človeštva si ničesar bolj vroče ne želimo kot: da bi sedanja stiska mnogim in mnogim odprla oči in da bi gledali Kristusa in poslanstvo njegove Cerkve v pravi luči in da bi se vsi, ki imajo oblast v rokah, odločili dati Cerkvi prosto pot, da bi mogla delovati med človeštvom in oblikovati rodove po načelih pravice in miru.

To pomirjačo delo namreč predpostavlja, da se poslanstvu, ki ga je Bog zaupal svoji Cerkvi, ne ustavlja z ovirami, da se njen delokrog ne zožuje in da se množice, zlasti mladina, ne trgajo od njenega blažilnega vpliva. Zato Mi, ki smo na zemlji zastopnik Njega, ki ga je prerok imenoval "Knez miru" (Iz 9, 6) rotimo državnike in vse, ki kakorkoli vodijo javno življenje, naj Cerkev vendar uživa vedno in povsod polno svobodo, da bo mogla izpolniti svoje vzgojno delo z oznanjevanjem resnice in opominjevanjem k pravi in da bo mogla z božjo Kristusovo ljubeznijo odtajati srca.

Kakor se Cerkev po eni strani ne more odpovedati izvrševanju tega svojega poslanstva, da doseže svoj končni namen, ki je v božjem naročilu, "da v Kristusu podredi eni glavi vse, kar je v nebesih in kar je na zemlji" (Ef 1, 10), tako po drugi strani tudi današnji čas kaže, da je njeno delo bolj potrebno kot kdajkoli prej, saj skušnja priča, da samo zunanja sredstva, samo človeški ukrepi in poskušanja državnikov ne morejo ublažiti ran, ki mučijo človeštvo.

Mnogi sedaj — pač po žalostnem spoznanju, da zgolj človeški poskusi ne morejo odgnati viharja, ki grozi, da bo zmel civilizacijo v svojih vrtincih — z

novim upanjem obračajo poglede k Cerkvi, skali resnice in ljubezni, in k temu prestolu svetega Petra; čutijo, da od tu more priti človeškemu rodu tista skupnost verskega nauka in moralnega zakonika, kar je v prejšnjih časih urejenim in mirnim odnosom med narodi dajalo trdnost in vztrajnost.

Klic po skupnosti

Skupnost, po kateri žalostno otožno zdihujejo toliki in toliki, ki nosijo odgovornost za usodo narodov, pa dan za dnem okušajo, kako prazna so sredstva, v kateri so se nekdanj zanašali; skupnost, po kateri hrepene tolike množice naših sinov in vsak dan molijo za njo (prim. 2 Kor 13, 11); skupnost, ki jo željno pričakujejo toliki plemeniti duhovi, ki sicer niso z Nami, pa so lačni in žejni pravice in miru in dvigajo svoje oči k sedežu svetega Petra, od koder pričakujejo vodstva in sveta.

Priznavajo katoliški Cerkvi, da je že skoraj dvajset stoletij opora in trdnost verskega zakona in življenja po njem, da je cerkvena hierarhija v svoji strnjivosti in edinosti z naslednikom svetega Petra nepremakljiva, hierarhija, ki je v oznanjevanju evangelijskega nauka, v vodstvu duš in delu za njihovo posvečenje širokogrudno in materinsko prizanesljiva do vseh, obenem pa stoji trdno na svojem mestu, tudi kadar je treba za ceno trpljenja in mučnikov reči "Ni ti dovoljeno!"

Pa vendar, častiti bratje, nauk Kristov, ki edini more človeka postaviti na zdrave temelje vere, ki razumu na široko odpre razgled, ki čudovito omeči srce in edini more dati uspešno zdravilo današnjim morečim stiskam, prav tako pa delo Cerkve, ki oznanja ta nauk, ga širi po vsem svetu in po njegovih zapovedih oblikuje duše — vse to je bilo že neštokrat predmet strupenih sumničenj, češ da izpodjeda temelje svetne oblasti in si prisvaja njene pravice.

(Dalje prih.)

ZA NAŠE GOSPODINJE

Nega mrzlih nog

Vedno se počutiš neugodno, če imaš mrzle noge. Povsem naravno je, če si zunaj na mrazu in te zebe v noge, bolezenski pojav pa je, če imaš mrzle noge tudi v topli postelji in si jih ure in ure ne moreš segreti in od tega celo zaspati ne moreš. Največkrat bo vzrok ta, da se kri po nogah pretaka prepočasno, da si slabokrvna in bi bilo zato potrebno kako zdravilo za okrepitev krvi. Mrzle noge pa so v zvezi tudi z nepravilno prebavo, zato moramo skrbeti za redno čiščenje.

Zelo napačno je mnenje, da te v noge ne bo več zeblo, če obuješ dvojne ali troje parov nogavic. Nogavice sicer res nosimo zato, da telo ne oddaja preveč toplote. Toda pri nezdravo mrzlih nogah si ne bomo kdo ve kaj pomagali z njimi. Nepriporočljiva je tudi zelo razširjena navada, ki je prav za prav razvada, namreč da za v posteljo oblečeš nogavice.

Če imaš mokro v čevljih, tedaj se preobuj takoj, čim prideš domov. Najbolje je, če si takoj umiješ tudi noge, oblečeš sveže nogavice in obuješ druge, suhe čevlje. Čudila se boš prijetnemu občutku in toploti v nogah, pa tudi prehlada se ti ne bo treba bati. Stalno nadlogo mrzlih nog pa po časi odpravimo tako, da si pripravimo vsak večer kopel. Kopel spravi kri spet v pravilni obtok, noge se segrejejo in neprijetni občutek izgine. Ko si noge skopala, jih tudi zdrgni s suho brisačo.

Razni vložki v čevljih sicer zadržujejo mraz in vlago, grejejo pa ne. Copati in klobučevinasti čevlji noge le razvadijo. Če pa noge razvadiš in si veš dan v copatih, te bo tudi v čevljih vedno zeblo v noge. Copate imajo le ta namen, da si zvečer odpočijemo utrujene noge, če smo čez

NAZNANILO

Vsem delničarjem Tiskovne družbe "Edinost" sporočamo, da se bo vršila letna seja družbe DNE 9. JANUARJA 1940, OB 8. URI ZVEČER, v lastnih prostorih na 1849 W. CERMAK ROAD, CHICAGO, ILL. Oni delničarji, ki se radi oddaljenosti ne bodo mogli udeležiti seje, lahko pošljejo svoje nasvete in priporočila seji pismenim potom, katere bo odbor predložil seji.

ODBOR TISKOVNE DRUŽBE "EDINOST"

ŽIVAL Z JAPONSKE

Mr. in Mrs. Carveth Wells, ko sta nedavno prispela v New York s svojega potovanja po Daljnem vzhodu. S seboj sta pripeljala z Japonske na gačeno nenavadno žival, ki jo imenujejo tam "mišja srna".

dan preveč hodili.

PRIPRAVA NEKATERIH JEDI

Juhe iz rumene kolerabe

Osnajš funt rumene kolerabe, opereš in razrežeš na tanke rezine, nato jih s krompirjevimi rezinami in čebulo na masti duš. Ko so se dušile 10 minut, prilij kvort vroče vode ali juhe in kuhaj dokler koleraba in krompir ne razpade. Potem juho pretlači skozi sito. Juho zgostiš z moko, osoli, popopraj in potresi malo s papriko ter daj s praženi mi drobtinami na mizo.

Krompirjevi hlebčki v mrežici

Prilavi skoro tričetrt funta sveže svinjine, prepraži jo na masti s čebulo in peteršiljem, nato v mesoreznici zmelj. Olupi tri srednje debele kuhane krompirje, pretlači jih ter zmešaj z mesom. Svinjsko pečico razreži na primerne kose, na vsak kos daj dve žlici omenjeni zmesi, zavij ter splošči v primerno debel hlebček. Položi jih drugega k drugemu v namazano pekačo in lepo rumeno speci v pečici.

Purmanova solata

Purmanovim ostanom odstrani kosti in jih po možnosti zreži na drobne ploščice. To pomešaj z enako razrezano zeleno, drobno narezanimi kislimi kumaricami in kaprmi. Vse to zmešaj s kako dobro omako za solato, zloži v sredino posode v kateri boš dala na mizo, obkroži najprej z vencem rdeče pese, potem

DENARNE POŠILJATVE

se v Jugoslaviji in Italiji doslej še redno dostavljajo prejemnikom. So pa tu in tam mogoče kake zamude radi počasnejših zvez preko morja radi vojne v Evropi. Včeraj so bile naše cene:

JUGOSLOVANSKI DINARJI:	
Za \$ 2.50	100 Din
Za \$ 4.80	200 Din
Za \$ 7.00	300 Din
Za \$ 9.20	400 Din
Za \$ 11.25	500 Din
Za \$ 21.75	1000 Din
Za \$ 43.00	2000 Din

ITALIJSKE LIRE:	
Za \$ 3.15	50 Lir
Za \$ 6.00	100 Lir
Za \$ 11.85	200 Lir
Za \$ 17.25	300 Lir
Za \$ 28.00	500 Lir
Za \$ 55.50	1000 Lir
Za \$ 109.00	2000 Lir

Pri zgorajšnjih cenah je vključena navadna poština za zračenje. Ako pa kdo želi, da se njegovo pošiljko pošlje potom zrčne pošte, je treba doplačati 30c. poleg zgoraj navedenih cen. Za pošiljatev potom kabla, brzojava, pa je treba doplačati za vsako pošiljatev \$2.

Vse pošiljatev naslovite na:

JOHN JERICHO

1849 West Cermak Road, CHICAGO, ILL.

RAZNO

BOŽIČ BO MIREN: HITLER ODŠEL NA MEDITACIJO

Berlin, Nemčija. — Evropa lahko upa, da bo obhajala božične praznike v miru; vsaj od Nemčije ji najbrž ni treba pričakovati pretresov. Hitler je namreč odšel v sredo iz Berlina in se trdi, da bo preživel praznike v svojem gorskem bivališču v Berchtesgaden. V ta svoj kot pa se Hitler ne zateče, kadar se imajo vršiti kake večji dogodki, pač pa odide navadno tja pred takimi dogodki, da o njih premišljuje. Ali bo zdaj meditiral tam o božiču, ali o kakih novih bojnih nakanah, kdo ve?

BREZBOŽNIKI PADLI NA POLJSKEM

Zveza bojujočih se brezbožnikov poroča, da sta o priliki prihoda rdeče armade na vzhodno Poljsko padla 102 člana te zveze. Imena padlih so vpisali v "Častno knjigo brezbožnikov."

ANGLEŽI SKRBE ZA OPICE

Iz Madrida poročajo: Mogočna pečina, ki se razteza 4 km v dolžino po Gibraltarskem polotoku in strmo pada na severu in vzhodu proti morju, je edini kraj v Evropi, kjer se dandanes živijo opice. Nihče ne ve, kako se je opicam posrečilo, da so se vgnezdile na tej najjužnejši točki Iberijskega polotoka. Živijo ondi že več stoletij in ne prebodi jih ne grmenje topov in ne brenenje bojnih letal. Ljudstvo si je osvojilo pravljico, da bodo takrat, ko se bodo opice izselile s pečine, tudi Angleži izginili z Gibraltarja. Da se ne bi ta prerokba uresničila, pa baje Angleži krmijo in gojijo opice ondi. Vsako leto izda britsko vojno ministrstvo 60 funtov šterlingov, ki z njimi razpolaga poveljnik obrežne baterije. S to vsoto se krmijo opice in zdaj pa zdaj nakupijo tudi kake nove opice v Afriki in jih pripeljejo v Gibraltar, da ne bi izumrle. Zdaj jih je ondi samo še 24.

"Amerikanski Slovenec" in "Novi Svet" sta lista, brez katerih bi ne smela biti nobena slovenska družina!

NAZNANILO!

Slovenskim gospodinjam in drugim naznanjamo, da delamo DOBRE DOMAČE NUDELCE, zrezane na vsake vrste po želji. Cena od 10c. paket naprej. Večja naročila prinesemo na dom. Priporočamo se tudi društvom za banket, kakor tudi za očetje.

Mary Zorc in Mary Bizjak

1926 W. 22nd Place, Chicago, Ill. Tel. Canal 5621

Obenem želimo vsem Slovincem vesele božične praznike!

Nov grob. V Gorici je pred dnevi umrla Stefanija Bremčeva v starosti 40 let.

ŠIRITE AMER. SLOVENC!

Naznanilo in zahvala

Tužnim srcem naznanjamo sorodnikom in prijateljem, da nas je za vedno zapustil naš ljubljani soprog, oz. oče,

Frank Vihtelič

Rajski je bil rojen dne 11. novembra 1888 na Vrhniki. Umrl 25. novembra 1939.

Tem potom se zahvaljujemo vsem, ki so ga obiskali v času bolezn; bil je vedno tako vesel, ako je kdo prišel. Dalje se zahvaljujemo častiti duhovščini za cerkvene obrede, vsem, ki so ga obiskali na mrtvaškem odru, vsem, ki so darovali za sv. maše, vsem, ki so darovali cvetlice in, ki so dali avtomobile in vsem, ki so ga spemili k zadnjemu počitku.

Lepa hvala tudi pevskega društva "Slavulj" in cerkvenemu zboru, ki ste mu v slovo zapeli žalostinke.

Toraj še enkrat vsem prav srčna hvala.

Tebi, nezpozabljeni soprog in oče, lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

MARIE VIHTELIČ, soproga; FRANK in STANLEY, sinova; PAVLINE, hčerka; JOHN in MATHEW, brata; CILKA BRENCIČ, sestra v starem kraju, in ostali sorodniki.

Dearborn, Michigan, 19. decembra 1939.

NA OBISK V STARO DOMOVINO

MOJI UTISI O DOMOVINI. — KONEC.

(Piše Mrs. Josephine Erjavec, Joliet, Ill.)

Pod tem naslovom bi lahko napisala še mnogo, kajti veliko človek doživi, veliko vidi, ko se nahaja v domovini. — Ves čas sem imela priliko opazovati ljudi v domovini, kakor tudi one izven Slovenije, njih običaje, potem krasoto domovine in lepoto drugih dežel. Odkrito pa moram priznati, da se mi je razen Slovenije, z najlepšim letoviščem Bledom, dopadlo potem še v Pragi, Rimu in Lurdu. Posebno v Pragi, bi se kmalu privadila, seveda, pod prejšnjim češkim režimom.

V domovini, naj omenim, da me je zelo pretresla slika revščine, ki tam prevladuje. Delavci so zares slabo plačani, saj nimajo dovolj za čevlje, obleko, medtem ko so drugi, ki so bolj na "konju", da se tako izrazim, ki imajo vsega dovolj za vsak luksus. — Bili smo v gostilni na deželi in opazovali dekleta, ki so tam stregle. Videla sem zelo drobno, ubogo, boso in slabo oblečeno dekle ter jo vprašala, koliko dobi plače. Pa mi pove, da sto dinarjev na mesec, (kar je okoli dva dolarja ameriškega denarja). Torej za dva dolarja mora cel mesec prati, ribati in streči v gostilni, z eno besedo, opravljati mora vsa dela. Ubogo dekle, sem si mislila ter ji rekla, zakaj si ne poišče druge službe. Pa mi je odgovorila, da je sirota in da nima nobenega, ki bi se za njo potegnil, ker nima staršev. Potem še pripomni, da so v tem kraju navadno vse tako plačane. Gospodar, da je prišel "dobro podkovan" iz Amerike. Dali smo ji napitnino, katero je s strahom vzela, češ, če to opazi gospodar, ji hoče isto vzeti. — Ali je to pravično? In zakaj ravno pri nas taka revščina, zakaj toliko izkoriščanje revnih uslužbenk? — Mislila sem si: Uboga dekla, ali ji je tista dva dolarja dovolj za čevlje, obleko in morebitna zdravila. — Kakšna razlika je med tu in tam.

Opazovala sem stavbinske delavce. Delajo prav počasi in nisem mogla razumeti ali zato, ker so tako malo plačani, ali jim delodajalec tako malo plačuje, ker tako malo zaslužijo s svojim počasnim delom. Tu v Ameriki vse drugače delajo stavbinski delavci. Tu morajo delati kot ura, zato pa imajo tudi dostojne plače. Tukaj v Ameriki poslopje kar vidno raste in v enem tednu po začetem delu se že pozna, kakšno bo to na novo postavljeno poslopje, v domovini pa mesece in mesece hodijo okoli enega poslopja. Tukaj v Ameriki so male hišice v enem tednu skoro dogotovljene, medtem ko jih vzame v domovini mesece. Pa tudi drugače v tovarnah, se tukaj delavci bolj hitro sukajo kot v domovini. Tukaj ljudstvo kar skoro teče na delo, medtem

ko se jim tam nikamor ne mudi. — V starem kraju se kar nisem mogla privaditi običaju, da imajo od poldne pa do druge ure poldne trgovine zaprte, medtem ko so tu kar celi dan odprte in nekatere še pozno zvečer v noč. V Ljubljani so na primer trgovine v soboto zvečer vse zaprte, nobenega znaka življenja ni videti, tukaj pa imajo ob sobotah zvečer največ prometa. Tudi bančni uslužbeni imajo od druge ure naprej v starem kraju prosto in so od tega časa naprej banke zaprte, medtem ko jih tukaj zapro šele ob tretji uri. Tako so tudi drugi uradniki prosti od druge ure naprej. Potem se mi zdi sladoled v Ameriki mnogo boljši od onega v starem kraju. Tam dobiš za tri dinarje, (nekako 5c ameriškega denarja) k o m a j toliko, kot bi tukaj imenovali mali "one cent cream cone". Kako sem pogrešala naše velike "double dips" ali pa "jumbo-cone". Tukaj dobiš sladoleda za pet centov, da ga imaš kar dovolj. — Tudi pri skrinicljih (paper bags) tam prav "šparajo". Tam ne zavijejo vsake stvari posebej. Največkrat odtrgajo kar mali kos časopisa in zavijejo češnje, jagode, breskve, sladkor in drugo. Tu je papirja v obilici, tam ga primanjkuje. — Opazila sem, da je tam "candy" sladkor zelo drag, prav malo ga dobiš za groš. Dopadlo se mi je pa, da sem dobila češnje tako poceni, medtem, ko so tukaj češnje na funte tako drage, da jih toliko količino dobiš tam za groš. Še ko sem bila v Ameriki, sem se veselila, kako bom tam jedla češnje, ki so prave slovenske. In koliko jih je bilo na trgu. Najraje bi jih vzela kar cele koše s seboj. Tudi črne jagode so bile jako poceni, kar jih tu tako pogrešamo.

Tudi vojaštvo, sem opazila, da je tam bolj slabo oblečeno, zašito in zakrpano. V drugih deželah nisem videla tako slabo opravljenih vojakov. Toda, skraj pri vsaki hiši imajo tam bicykel. Pred menoj in za menoj so drveli po cestah, vedno, kjer sem se pokazala. Po nekaterih hišah imajo kar po dva. Vozijo se pa z njimi otroci, fantje, možje, žene in dekleta. Zato je prav nerodno hoditi tam po cestah in se vedno izogibati tem kolesom. — Organisti, posebno na deželah so tudi jako slabo plačani. Če organist ni poleg organista še kaj drugega, kot na primer krojač, ali kak drug obrtnik, mu slaba prede, kajti v največ slučajih ima samo to, kar si od faranov nabere "bire" in ta je tudi bolj pičla. — Opazila sem pa, da so vlaki vedno polni turistov, ki hodijo na hribe ali k vodi. Stane jih par dinarjev in hajdi na letovišče.

Dokler sem bila v Sloveniji in (Dalje na 4. strani)

V blag spomin

DESETE OBLETNICE SMRTI

nepozabne matere oz. žene,

Barbare Jerin

ki je umrla 26. decembra 1929. Doma je bila iz Radeč pri Zidanem mostu. Ob času smrti je bila stara 65 let.

Izgubili smo jo, pa ne pozabili. Deset nam let že v grobu počiva. Potrebni počitek in mir tam uživa. Nam vsem se pa oko solzi. Po materi, ki je tak dolgo ni. Le križ nam sveti govori, Da vidmo v raju večnem se Nad zvezdami.

Zalutajoči ostali: SOPROG, SINOV in HČERE.

Oglesby, Ill., 19. decembra 1939.

Ukrajina joče

ALEKSIJ
PELIPENKO

Grozovito mesarjenje se je zopet pričelo. Sodnik je stal poleg župnika Nikandra in ga silil, da je gledal sleherni krvnikov prijem. Če je zatisnil oči, ali povesil glavo, ga je sodnik takoj prijel za glavo in mu jo dvignil.

Čekisti so častniku urezavali general-ske trakove in našive. Pa zanj so si izmislili še hujše muke, da bi preplašili župnika. Z vročim železom so mu užgali na prsih zaslužni križce in redove. Usta so mu odmašili, da bi njegovo kričanje preplašilo župnika Nikandra. Potem so ga privezali na drevo z glavo navzdol in mu tako posneli kožo.

Tedaj je župnik Nikander začutil, da mu postaja glava težka, čuti so ga zapustili in nezavest ga je milostno objela.

Čekisti so ga odnesli v celico, položili so ga na tla in šli po zdravnika, ki je dobil nalog, da župnika Nikandra ohrani pri življenju za vsako ceno.

"Skrbite predvsem, da stari ne premine, preden ne bo izdal cerkvenih zakladov," mu je ukazal preiskovalni sodnik.

Po dolgem prizadevanju se je zdravniku posrečilo, da se je župnik Nikander zopet zavedel in se malo pomiril. Pogled na starega moža, ki je zaradi duševnega trpljenja zadnjih dni shujšal do kosti, je ganil celo zdravnika, ki je bil v službi Čeke in vaje marsikaterih grozovitosti.

"Spametujte se vendar, očka," mu je dejal. "Kaj vam koristi srebro in zlato, ki ni vaše ni? Izročite ga in boste rešeni!"

Župnik Nikander je zmajal z glavo. Potem, ko se mu je zopet srce umirilo in si je opomogel, je začel:

"Vse po pravici vam bom povedal. Mnogo sem slišal o boljševiških zverinstvih, vendar nisem verjel, da so tako grozoviti, kakor sem videl sedaj na lastne oči. Če bi kdaj prej hotel izročiti jim cerkvene predmete, jih po vsem tem kar sem videl na noben način ne bom dal. Nikoli ne pridejo sveti predmeti v hudičeve roke."

"Govorite tiho, očka," je šepetal zdravnik. "V Čeki imajo tudi stene ušesa."

Za hip je župnik Nikander utihnil, potem pa je nadaljeval:

"Ne bojte se. Z nikomer ne bom govoril več besedice. Le eno vas prosim: Ne rešite me več, če bi me našli v takem stanju."

Ko so prišli dva dni nato čekisti po Nikandra, so ga morali nesti v pisarno preiskovalnega sodnika. Ko ga je sodnik zagledal, je osupnil. Na rokah vam bo umrl," je vzkliznil.

"Potem pa že tako ne bomo dobili cerkvenih posod. Dajte mu jesti, posadite ga v kot in ga pitajte!"

Do naslednjega jutra je ostal župnik Nikander v pisarni. Čekisti so mu dajali okrepčujočih jedi, jedel je in se čutil krepkejšega. Poklicali so še zdravnika, ki mu je dal nekaj injekcij.

Ker je župnik Nikander telesno omagal, je bila v glavni pisarni Čeke izredna seja cekinih vodij. Dnevni red je bil: Kako priti do zakladov v Volodivki? Preiskovalni sodnik je vse poročal, kar je bilo že storjenega. Čekisti so se prepričali da ne morejo pri starem trdovratnem protirevolucionarju s silo ničesar doseči.

Še enkrat so pregledali spise in niso iz-

pustili niti najmanjše okolnosti. Končno je menil eden izmed navzočih, da je bil načelnik komisarja v Obidnu morda še najboljši.

"V osebnem župnikovem pisu, ki ga je predložil preiskovalni sodnik, se vedno ponavlja, da je župnik Nikander vedno podpiral pomoči potrebne; berače, postopake, sirote in vdove. Tovariši, prepričan sem, da ni druge poti, po kateri bi prišli do živega temu sovražniku proletariata. Potrkajmo na njegov čut usmiljenja. Trpljenje gladojočih tu v deželi mu moramo nazorno predstaviti in ga prepričati, da jim more pomagati le z izročitvijo cerkvenih zakladov. Dejstvo, da je predlagal sam, da izroči cerkvene zaklade za izpušitev enega častnika, kaže na omahljivost pri pomoči potrebnim ljudem, ki ga, kot se zdi, tudi v zaporu ni zapustila. Sklicevati se moramo na njegovo vest in ljubezen do ljudi."

"Dobro," je rekel preiskovalni sodnik. "Če pa še tedaj ne bo hotel, kaj pa potem, tovariši?"

Tedaj je zopet prvi spregovoril: "Potem se mi zdi najbolje, da ga posta vimo pred sodišče," je odgovoril. "Računati moramo s tem, da bo župnik Nikander ljudem, ki jih bo srečal med sodno razpravo, povedal za skrivališče. Za to je treba poskrbeti."

S tem so bili tovariši zadovoljni. Naslednjega dne je preiskovalni sodnik poiskoval, kot je bilo predvideno s sklicevanjem na usmiljenje. Kar zasul je župnika Nikandra s ploho besed, ki so v ognju zgovornosti prehajale v poljščino, drugič zopet v ruščino ali v nemščino, kar je bilo zelo čudno slišati.

"No, ti si mi pravi," si je mislil župnik Nikander, "da mi pridigaš o usmiljenju."

"Ali morete odgovarjati kot duhovnik, tovariš očka," je končal preiskovalni sodnik, "da bodo vsi ti gladojoči v bolečinah umrli, zlato in srebro pa leži zakopano v zemlji? Vprašam vas, ali morete? Govorite!"

Župnik Nikander ni na to odgovoril niti besedice.

"Vi ne govorite, ker se ne morete opravičiti. To je hudobna zakrknjenost, ki vam ne da govoriti. Storil sem svojo dolžnost, da bi vas pripravil do govorjenja. Moje delo kot preiskovalni sodnik je končano. S tem vas predam rednemu sodišču in bom poskrbel, da bo kmalu sodna razprava."

"Zato se vam zahvaljujem," je rekel župnik Nikander.

Ves čas, kar so župnika Nikandra prijeli, so njegovi verniki vedno znova poskušali, da bi stopili z njim v stik in bi mu prinesli vsaj živeža. Poslali so odposlanstvo k okrajnemu komisarju in ga vprašali, kam so župnika odpeljali. Tokrat jim je povedal resnico, namreč, da je prišel župnik Nikander v okrožni komisariat. Volodivški kmetje so nato izbrali šest častitljivih starčkov in jih poslali kot odposlance h okrajnemu komisarju. Dali so jim s seboj voz, v katerega so vpregli najslabše konje, ki jih je premogla vas. To so storili zaradi tega, da bi jim jih komunisti na cesti ne vzeli. Tudi nekaj vreč živeža so vzeli s seboj.

(Nadaljevanje s 3. strani.)

v Ljubljani, se mi je le Ljubljana dopadla. Toda, ko sem videla Zagreb in Beograd, sem spoznala kolika je razlika med temi mesti in kako je Ljubljana skromna. Na vprašanje, zakaj da smo ravno mi v Sloveniji tako revni, dobim odgovor, da denar, ki ga plačajo davkoplačevalci gre skoro ves v Srbijo. — Zelo slabo je preskrbljeno v Ljubljanski mestni bolnišnici, ki dostikrat nimajo najpotrebnejšega. Silna stiska vlada in bolnišnica bi morala biti že zdavnaj povečana, pa nimajo kreditov od države. Če se človek vozi s tramvajem mimo bolnišnice, mora biti dostikrat priča prizorom, da obstane, kako je kaj takega mogoče. Ob vsakem vremenu, poleti in pozimi prihajajo iz bolnišnice ob berglah osem, deset, ali tudi več ljudi, ki se komaj premikajo do tramvaja in včasih morajo take siromake strežniki kar na rokah prinesiti v tramvaj, s katerim se odpeljejo do postaje in od tam domov. Iz ljubljanske bolnišnice ni namreč nobeden izpuščen ozdravljen, ker zaradi pomanjkujočega prostora mora zapustiti posteljo, ter jo prepustiti nujnejšim bolnikom, katerih je v bolnišnici vsak dan toliko, da laglje bolnih ne morejo sprejemati. Včasih morajo celo težko bolne odkloniti, ker nimajo prostora. Kdove odkod pripelje kmečki voz kakega siromaka, pa ga morajo odpeljati zopet domov, če že ni ravno na smrt bolan. Zavrnejo ga, ker so vsi koti in kotički na tistem oddelku zadelani. Z eno besedo, bolnišnica je iz daleka premajhna, zlasti še kirurški oddelek, kjer morajo dostikrat po trije težko operirani ležati na dveh posteljah, ali pa po dva na eni, ali celo po dva na eni blazini, ki je razprostrta po tleh. Banovina je že davno uvidela, da je to stanje nevarno in se je potrudila, da je dobila in dala napraviti nov paviljon za kirurgijo, ki bi nekako dopolnjeval dosedanjega, toda že skoraj dve leti je minilo, kar paviljon stoji, pa ni od nikoder denarja, da bi ga opremili in uredili v moderno bolnišnico. — Ne veliko bolje so razmere v drugih oddelkih bolnišnice. Nedostojen je oddelek za jetične, še bolj nepopolna je pa ženska bolnišnica, v katero se zatekajo žene iz vse dežele, pa jih morajo pred vrati odslavljeti, češ, da ni prostora. — Največji med reveži je bolan človek in tem bi morali skušati njihovo gorje lajšati, kolikor mogoče.

Ko smo se peljali iz Ljubljane na Štajersko, sem videla na lastne oči bolnika, ki se je komaj premikal naprej in se na vso moč trudil, da bi z berljami stopil na vlak, kajti eno nogo je imel v mavcu. Poslali so ga namreč domov, ker ni bilo zanj prostora v bolnišnici. Toda, ta slučaj ni osamljen. To je žalostna slika ljubljanske bolnišnice, ki ne dobi dovolj kreditov, da bi se izboljšala.

Zelo težko smo se v domovini privadili času. Tam imajo namreč za tretjo uro popoldne petnajsto uro. Ko smo potovali iz Jugoslavije v inozemstvo, smo dobili pri Putniku agenciji navodila, kateri vlak naj vzamemo in kdaj bomo prišli na določeno mesto, ali tja pa tja, da smo morali na roke šteti čas. Tako na primer za 22. uro 20 minut ali 23. uro 10 minut. Vendar, predno smo zapustili Evropo, smo se že tudi temu privadili. — Za časa ko smo bili tam, smo večkrat radi zahajali na premikajoče slike, ali kakor tam pravijo kino. Najraje smo gledali naše ameriške filme. In ob takih dnevih so bili teatri najbolj polni. Tudi to sem opazila, čemur bi se tu v Ameriki le težko privadili, da tamkaj odprejo kino šele ob 7. uri zvečer za prvo predstavo in ob 9. uri za drugo in s tem je vse končano. Ko je konec ene predstave, morajo vsi gledalci ven, teater se mora izprazniti, razun če kupiš še eno vstopnico za drugo predstavo. Tukaj

v Ameriki pa lahko kupiš eno vstopnico takoj popoldne, greš v teater, tam zaspiš ali gledaš in si lahko tam celo popoldne in zvečer, z eno samo vstopnico.

Opazila sem tudi, da se v Sloveniji zelo brigajo za angleščino. Vsak študent, ali tudi starejši gospod, ki upa da bo kam naprej prišel, se uči angleško in kadar pridejo skupaj s kakimi Amerikanci, radi vidijo, da se z njimi pogovore v angleščini, da se tako vadijo pravilnejši izgovorjavi. Spominjam se tudi mojega bratranca Mr. Frank Lisjaka, ki se je učil angleščine že pred 11 leti, ko sem bila tudi v domovini na obisku. Sedaj je govoril skoraj popolnoma dobro, le tu pa tam me je lomil smeh. Vendar pa je videti, da imajo zelo resno voljo pravilno govoriti angleščino, kot so hoteli poprej nemško. Skoraj da znajo sedaj v Ljubljani bolj angleško, kot pa v Parizu. Tako, če nekaj let, ko bomo zopet potovali v domovino, če Bog da, se bo tega potovanja lahko poslužil vsak Amerikane, kajti radi jezika mu bo lahko.

V Ljubljani jako pogrešajo avtobuse, ki bi tujcem razkazovali mesto, kot imajo to vpeljano po drugih večjih mestih, saj Ljubljana lahko nudi tujcu mnogo lepega in zanimivega ter razveseljivega, česar ne vidi drugod. — Kakor sem že poprej omenila od plač, pa naj še eno rečem. Tam, ako dekle zasluži po 300 dinarjev na mesec, je to že mastna plača, dasi pride našega denarja nekako \$6.00. S tem si morajo nabaviti obleko in zato ni čudno, da nas Amerikance tam tako obožujejo. V resnici, če tudi ni tukaj prav za vse, pa se prej postaviš na nogo, kot bi se mogel v domovini.

Tam sem videla zelo redke prostore, kjer bi rabili plin za kuhinjo, kar je tukaj, vsaj po mestih, nekaj navadnega. Tukaj ni treba kmetom vsako jutro zgodaj peljati drv na trg in čakati ure in ure, da te sonce prepeče, predno prodajš tista drva. Tukaj vse spravijo na truck in ajdi v mesto. — Tudi meso je tukaj bolj sanitetno kot tam, kjer visi, da ga vsega muhe oblažijo, medtem ko je tukaj v ledenicah in ga lahko vidiš skozi steklo.

S svojim popisom sem napisala marsikaj veselega in tudi žalostnega, kakor tudi zanimivega. Kdor je prebral moje popisovanje, upam, da je imel pravi pogled v domovino in v razmere tamkaj, kajti v svojih popisih, nisem nič zakrivala, nič lepšala, ampak napisala tako, kot sem doživela in videla. Po svojih najboljših močeh sem opisala spomine, ki bodo za me nepozabljivi. Moja iskrena želja je, da vsaka članica SŽZ, ki se ni mogla udeležiti zadnjega izleta v domovino, da to stori v prihodnje. To naj velja tudi za čitatelje, kajti resno polagam na srce vsem našim Amerikancem-Slovincem, rojenim slovenskih staršev, da gredo v domovino pogledat rojstni kraj svojih staršev. Oni, ki so se zadnjič nam pridružili, so bili vzhiceni in veselili jih je, videti kako živi naš slovenski rod. Posebno polagam na srce onim Slovincem, ki se še nikoli niso odzvali klicu domovine, da bi pogledali svoje ljudi, svoj rod, svoj rojstni kraj. Naj gredo na pot dokler je še čas, dokler so zdravi in pri moči in nikdar jim ne bo žal. Bog daj, da bi bilo kmalu vojne konec, da bo potni zopet prosta pot v domovino in se bo narod lahko udeleževal izletov.

V mojih popisih sem imenovala mnogo hotelov po imenih, v katerih sem se ustavljala, ko sem ogledovala lepote mest in krajev. Ako katerega izmed čitateljev zanese noga v te kraje, se bo vedel kam obrniti tudi izven Jugoslavije. — Vsem čitateljem mojih člankov in vsem izletnicam Slovenske Ženske Zveze prav vesel Božič, da bi praznike obhajali v največjem veselju, zdravju in zadovoljnosti ter vam kličem na svidenje v prihodnjem izletu S. Ž. Z.

Pisano polje

J. M. Trunk

A. Lund piše iz Švice. To in ono je slišal, tudi videl. Da so porazili Poljake, to je bilo vsem Nemcem brez izjeme kakor strd. Krivica? Videli so krivico le v koridoru. Upam, da bo še koridor, ker ni nobena krivica.

Bombniki so "delali." Obramba je bila le klaverna, ampak mnogo bombnikov je kljub temu šlo žabam pet. Švicarski konzul v Varšavi je videl z lastnimi očmi. "The casualties among the German bombers had been extremely high and the cost out of all proportion to the damage done." Morda so radi tega Nemcem prešle skomine na London in Pariz.

Neki nazi na visokem mestu je izjavil: "Goering is terribly worried over the Russian advance into the Baltics. He believes that the only salvation of Europe lies in an Anglo-German alliance against the Russians." Izgleda, da je že zdaj Stalin Hitlera "namazal." Ampak Slovane utegne le srečati tudi pamet, da se nekako zedinijo za svoj narodni obstanek, trenotno vsaj, ker za to gre, ko so Čehi in Poljaki že na tleh. Baje so nemški vojaški krogi, kakor nekoč pod Bismarckom, še vedno za zvezo z Rusijo, "and would still favor it but for the recent disturbing signs of a rebirth of Imperial Pan-Slavism."

Hudo slabo bo še s tem panslavizmom, ampak vsaj beseda je tu, in odsev je celo v nemških vojaških krogih.

Dalje je Lunn slišal, da s kako ustajo zopet Hitlera ni je ništa. Hitler triumfiraj, in zoper triumfatorja se nihče ne dviga. Vsi so vanj zatelebani. Da tudi katoličani pozabljajo na katolicizem in bulijo le v nemškega Hitlera, sem videl že davno pred Hitlerem z lastnimi očmi.

Pas je treba stisniti, pa lahko vzdržijo Nemci še leta. O tem sem prepričan. Marke pa Nemci že danes porivajo na stran, in to nekaj pove.

Sicer je pa Hitler kakor v kleščah. "Hitler is a neurasthenic with the impatience of a naughty and spoiled child. He lacks the gifts for a long

siege war and will probably attempt a decision in the West within six months."

Do tedaj moremo le — ugibati.

Finsko ogroža Stalin. Nasilstvo. Pri baltičskih državah je šlo vse nekako mirno, nihče se ni zmenil. Pri Finski so prišli do sape, se zdi. Iz Južne Amerike se javlja, da naj bi vse države protestirale zoper Stalina. Zoper golo nasilje, naj in je v redu. Kako daleč bi ali bo Stalin šel pri Finski, se danes še ne ve. Dobro pa vemo, kako daleč je šlo nemško nasilje pri Poljski, ker šlo je do uničenja. Ampak posebnega ogorčenja ni bilo in protestov nisem videl. Anglija je sicer napovedala vojko, ampak ne ravno radi Poljske.

Oglasi v Amerikanskem Slovencu imajo vedno uspeh.

NOVO! NOVO!

Ravnokar smo prejeli zanimive brošure od Knjižnice "Delavske Fronte" iz Maribora. Brošure so nadvse zanimive in aktualne, kar živo razpravljajo o boljševizmu in komunizmu. Vsak delavec, bi moral te brošure čitati. Te brošure so:

1. BOLJŠEVIZEM IN DELAVSTVO, stane 10c.
 2. KOMUNIZEM IN DRUŽINA, stane 10c.
 3. VAS V BOLJŠEVIŠKI RUSIJI, stane 10c.
- Kdor naroči vse tri skupaj jih dobi za 25c.

Dobijo se pri:
KNJIGARNA
AMERIKANSKI SLOVENEK
1849 W. Cermak Rd.
Chicago, Ill.

NOVE KNJIGE

Prejeli smo prav kar več novih knjig v prodajo:

- DENAR, spisal Iver - Kolenc. Vrlo zanimiv roman, 200 strani, broširan, samo 50c
- DRAGARJEVINA, spisal Kolenc Franjo, 232 strani, zelo interesantna ljudska povest. Broširana, samo 45c.
- GROPOV JAGER, povest iz domačih hribov, 208 strani, broširana 60c
- HABAKUK, zanimiva Remichlova povest, 126 strani, broširana 40c
- MALI SVET NAŠIH OČETOV, spisal A. Fogazzaro, 1 del, zanimiv roman, 448 str., broširan. 85c
- OČETOV GREH, povest iz domačih hribov, zelo interesantna povest, 126 str., broširana 45c.
- OTROCI NAŠE LJUBE GO-SPE, spisal R. Andersen, vrlo zanimiv roman, 184 str., broširan 50c
- PLANINSKI KRALJ, povest iz Štajerskega Pohorja, 174 str., broširana 60c
- PONAREJEVALCI, spisal Januš Golec, zelo zanimiva povest, 206 str., stane broširana 40c
- SKRIVNOSTNI STUDENEC, spisal P. Keller, 192 str. zelo zanimiv roman, broširan 55c
- SAMOSTANSKI LOVEC, novi obsejni roman, spisal L. Ganhofer, broširan, 302 strani \$1.25
- SIROTA MARJETICA, zanimiva ljudska povest, 134 str., broširana 45c

Naročila sprejema:
Knjigarna
Amerikanski Slovenec,
1849 West Cermak Road,
CHICAGO, ILL.

DR. H. M. LANCASTER DENTIST

2159 West Cermak Rd.
(ogel Leavitt St.)

Tel. Canal 3817
CHICAGO, ILL.

DR. JOHN J. SMETANA

Pregleduje oči in predpisuje očala
23 LET IZKUŠNJE

OPTOMETRIST
1631 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523

Uradne ure: vsak dan od 9. zjutraj do 8:30 zvečer.

PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD V CHICAGO

Louis J. Zefran

1941 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois
Phone Canal 4611

NA RAZPOLAGO NOČ IN DAN!

— Najboljši avtomobili za pogrebe, krste in ženitovanja. Mrtvaška kapela na razpolago brezplačno. — Cene zmjerne.

Tiskarna
Amerikanski
Slovenec

1849 West Cermak Road,
CHICAGO, ILLINOIS

Izdeluje vse vrste tiskovine, za društva, organizacije in posameznike, lično in poceni.

Poskusite in prepričajte se!